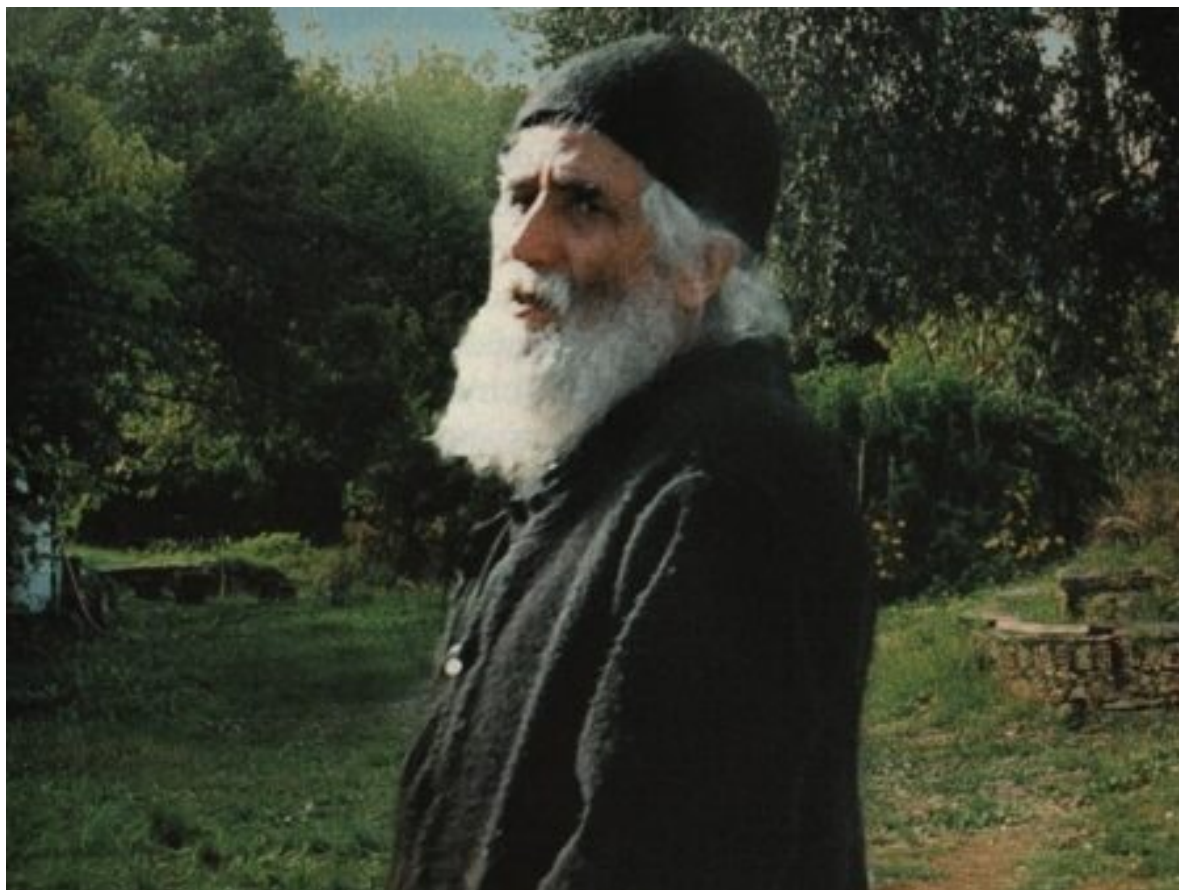

16 Μαρτίου 2022

Όσιος Παΐσιος: Τα χρόνια αυτά είναι σαν μια χύτρα που βράζει και σφυρίζει!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Όσιος Παΐσιος Αγιορείτης (1924-1994).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Γέροντα, κινδυνεύσατε καμιά φορά στον πόλεμο;

[Όσιος Παΐσιος Αγιορείτης]: - Ω, μια και δυο; Τα σκέφτομαι τώρα πώς βοηθούσε ο Θεός και συγκλονίζομαι. Τότε δεν τα σκεφτόμουν. Ειδικά τον θάνατο δεν τον σκεφτόμουν καθόλου. Όταν είσαι αποφασισμένος για τον θάνατο, δεν φοβάσαι τίποτε. Η απόφαση για τον θάνατο ισοδυναμεί με χίλιους φύλακες. Ο θάνατος είναι ασφάλεια.

Στον πόλεμο οι ιεροί λόχοι έχουν την νεκροκεφαλή· είναι αποφασισμένοι να πεθάνουν. Όποιος δεν υπολογίζει τον εαυτό του για το καλό του άλλου ή για το κοινό καλό, δέχεται μέσα του θεϊκή δύναμη. Και να δήτε, αν κινηθή κανείς με θυσία, ο Θεός τον σκεπάζει.

Θυμάμαι, μια φορά είχαμε οχυρωθή πίσω από έναν βράχο. Εγώ είχα σκάψει ένα λακκάκι και είχα κρυφτή λίγο. Έρχεται ο ένας και μου λέει «να μπω κι εγώ»· έρχεται ο άλλος, μου λέει «να μπω κι εγώ». Τους άφησα να μπου, αφού μου το ζητούσαν και έμεινα εγώ έξω. Το βράδυ, όταν έπεφταν τα πολλά βλήματα, με παίρνει ένα βλήμα ξυστά στο κεφάλι. Φορούσα κουκούλα· δεν φορούσα κράνος.

- Παιδιά, φωνάζω, με χτύπησε βλήμα!

Πιάνω με το χέρι μου το κεφάλι, δεν βλέπω αίματα· το ξαναπιάνω, τίποτε. Το βλήμα είχε περάσει ξυστά από το κεφάλι μου και είχε κουρέψει μόνον από μπρος προς τα πίσω τα μαλλιά μου και είχε σχηματισθή μια λωρίδα έξι πόντους φάρδος χωρίς μαλλιά!

Εσείς δεν περάσατε δύσκολα χρόνια, κατοχές, δεν είδατε πόλεμο, εχθρούς κ.λπ. - εύχομαι να μη δήτε - και ούτε καταλαβαίνετε από αυτά. Τα χρόνια όμως αυτά είναι σαν μια χύτρα που βράζει και σφυρίζει. Θέλει μια σκληραγωγία, μια παλληκαριά και έναν ανδρισμό. Αν τυχόν γίνη κάτι, κοιτάξτε μη βρεθήτε τελείως απροετοίμαστες. Να ετοιμασθήτε από τώρα, για να μπορέσετε να αντιμετωπίσετε μια δυσκολία.

Και ο Χριστός τι είπε; «Γίνεσθε έτοιμοι» δεν είπε; Σήμερα που ζούμε σε τέτοια δύσκολα χρόνια, για έναν λόγο παραπάνω, τρεις φορές πρέπει να είμαστε έτοιμοι. Δεν είναι μόνον ο αιφνίδιος θάνατος που μπορεί να αντιμετωπίσουμε, είναι και άλλοι κίνδυνοι. Να φύγη λοιπόν το βόλεμα του εαυτού μας. Να δουλεύη το φιλότιμο. Να υπάρχη το πνεύμα της θυσίας.

Τώρα βλέπω σαν να είναι κάτι που πάει να γίνη και συνέχεια αναβάλλεται. Όλο αναβολές μικρές. Ποιος τις κάνει; Ο Θεός σπρώχνει; Άντε ακόμη έναν μήνα, δύο μήνες!... Η υπόθεση έτσι πάει. Αλλά, επειδή δεν ξέρουμε τι μας περιμένει, όσο μπορείτε, να καλλιεργήσετε την αγάπη.

Αυτό είναι το κυριώτερο απ' όλα: να έχετε μεταξύ σας αγάπη αληθινή, αδελφική, όχι ψεύτικη. Πάντα, όταν υπάρχη το καλό ενδιαφέρον, ο πόνος, η αγάπη, ενεργεί κανείς σωστά.

Η καλωσύνη, η αγάπη, είναι δύναμη. Όσο μπορείτε να έχετε εχεμύθεια και να μην ξανοίγεσθε· ο ένας θα το πη στον άλλον, και ο άλλος στον άλλον, και τι βγήκε; Μπορεί ακόμη και από μια χαζομάρα να κάνετε κακό και να χτυπήσετε μετά το κεφάλι στον τοίχο.

Τα πιο πάνω ελέχθησαν το 1984.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου (νυν οσίου Παΐσιου), «Πνευματική Αφύπνιση», Λόγοι β', έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Άγιος Ιωάννης ο

Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

<https://bit.ly/3wcLOui>